SAM THU MƯỜI BAI SỐ THU 2333 — MỖI SỐ: 0$02 — NGAY THU SAU 26 DECEMBRE 1924

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 3016

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

HANOI

	Một tờ bán tại các hàng báo tỉnh khác và tại các làng	Một tờ bán tại Hanoi	Một tờ bán tại Trung-kỳ và Lào	Một tờ bán tại Nam-kỳ, Cao-miên và Thổ	Nam kỳ, Cao-miên và Thổ qua đường bưu điện
Một năm. .	6 $ 00	6 $ 90	6 $ 30	6 $ 30	6 $ 60	12 $ 60
Các làng và						
Các công-sở	»	8 . 00	8 . 00	8 . 00	9 . 00	»
Sáu tháng. .	3 . 00	3 . 50	3 . 20	3 . 20	3 . 30	6 . 00
Ba tháng . .	1 . 50	1 . 75	1 . 60	1 . 60	1 . 65	3 . 00
Một tháng. .	0 . 50	0 . 60	0 . 55	0 . 55	0 . 60	1 . 00

Les abonnements partent du 1er et du 16 de chaque mois

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur
61-63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : P. B. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VINH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LOÃN

Adresse télégraphique :
TRUNG BẮC-TÂN-VĂN HANOI
TÉLÉPHONE N° 156

ANNONCES

Décomptées à raison de 3 lignes au centimètre de hauteur, sur 0m 065 de large

4e page
Une seule insertion. . . . 0 , 20 le cm.
Par contrat annuel
Par centimètre et par insertion. . . . . 0 $ 15 le cm.
Réclame dans la 1re page. . . . 2 $ la ligne
Annonces judiciaires et légales. 1 $ 50 le cm.
On traite à forfait pour les contrats importants.

Cái địa-vị đàn bà con gái ở trong học giới nước ta bây giờ

Vừa đây có nghị-định quan Toàn quyền định về cái thể-lệ các nữ học-sinh tòng học ở trường Cao đẳng, tuy vì cái lẽ nam nữ hữu biệt mà các nữ học-sinh không được kỳ-ức ở trong trường, nhưng tùy theo cái gia-cảnh của mình, hoặc bắn bách không đủ cung học-phí hay không tiện có gia-quyến ở nơi gần trường, thì cũng cấp cho tiền học-bổng mỗi tháng 8 đồng hoặc 20 đồng như những nam học-sinh. Thế là trong học-giới nước ta bây giờ, đàn bà con gái cũng đã có cái địa-vị bình-đẳng với đàn ông con trai vậy.

Cái địa vị đàn bà con gái nước ta trong học-giới xưa kia, đối với đàn ông con trai, chẳng những không được bình-đẳng mà hầu như không có một chút nào. Theo cái kiến-giải qui nam tiện nữ của người mình xưa kia, bao nhiêu những sự-nghiệp trong xã-hội đều là cái phận vinh-hiển riêng của bọn mày râu ngoài cái phạm-vi chật hẹp bếp nước buồng the thì một số phận nửa người trong xã-hội là cái bọn phụ nữ ta không được hưởng một chút quyền lợi gì mà cũng không phải dự một phần nghĩa-vụ gì, thậm-chí đến sự học là cái đồ ăn thừa hai để nuôi hồn bồ óc cho người ta mà cũng cam chịu nhắt nhìn thêm, nhường hết cho cho « các đức anh » hưởng dụng lấy một mình. Nhưng đó là cái mậu điểm của nhân-loại đời xưa mà không phải là cái chân-lý muôn đời bất dịch. Đàn bà con gái với đàn ông con trai cũng đều là người cả, cái quyền-lợi làm người ai cũng được hưởng mà cái nghĩa-vụ làm người ai cũng phải gánh, không có lấy « đực cái » mà phân biệt trên dưới hơn thua; đôi đũa phải đều, nửa bên này đã muốn cho được sáng-suốt thông-minh, thì nửa bên kia tất không đành chịu để ngu dần dốt-nát; đàn-ông con trai học để mà làm nên công nầy việc khác trong xã-hội, thì đàn-bà con gái cũng có cái công việc đối với xã-hội, cũng cần phải có học mà được phép học cho đủ cái tư-cách đảm đang lấy phận-sự mình; vậy đâu đã biết chú trọng về sự giáo dục đàn-ông con trai thì cũng biết chú-trọng về sự giáo-dục đàn-bà con gái. Ở các nước Âu Mỹ, chẳng những cái học phổ-thông là thuộc về sự giáo dục cưỡng bách, con trai với con gái đều phải có học đã đành, mà đến cái học cao-đẳng chuyên-môn, cánh quần thoa cũng cùng với khách y-quan cùng tranh lèo giật giải; ta chẳng từng nghe những bậc nữ bác-sĩ, nữ y-sư, nữ pháp-luật-gia, nữ văn-học-gia cho đến nữ nghị-viên, nữ toàn-quyền, nữ đại-sứ đóng đủ vai ở trên vũ-đài thế-giới mà cũng sự nghiệp vẻ-vang, cũng tiếng tăm lừng-lẫy, anh-thư cũng không kém gì anh-hùng đấy ư? Nay cái ánh sáng học-thức ấy đã lọt tới chỗ tường cao cổng kín cửa ta, người mình cũng đã phá hết cái kiến-giải sai lầm, mà đàn-bà con gái mình cũng đã có cái khuynh-hướng về sự học rất mạnh, học-chế của nhà-nước lại cũng đã để cho học trò con gái có một cái địa-vị bình đẳng như học-trò con trai, đó thật là một sự tiến-bộ cho con đường nữ học nước ta, đủ khiến cho các bạn khuê-tú mình nức chí hởi lòng mà có cái bão phụ cao xa, cái công-phu gắng gỏi về sự học vậy.

Có người bảo: Đàn bà con gái nước ta xưa kia không có học mà phụ đức lại giữ được đoan-trang, phụ-công lại làm được khôn khéo, có cái tính tốt cần kiệm nhẫn nại, có cái lòng thảo bố-thí nhân từ; thử lần lại những lấm bia miệng trong các dân xã mà học hết một hồi thì thấy biết bao nhiêu người tảo-tần bản gần, một tay gánh vác giang-sơn nhà chồng, nuôi chồng đèn sách cho làm đến ông cống ông nghè, dạy dỗ con thơ cho thành-đạt nên tay nên ấm, chạ già mẹ yếu, ngon ngọt phụng thờ, trong họ ngoài làng, thuận hòa êm thấm; những cái phẩm cao hạnh quí của các đấng biền-thê từ-mẫu ta ngày trước như thế có cần gì phải có học mới nên; bây giờ nữ học trong nước mình đã thịnh-hành như thế, đàn-bà con gái mình phần nhiều người có học như thế, mà xem ra trong nữ-giới mình, cái tệ đi lối lăng-loàn tai ngược một ngày một hung, cái tệ đánh đạt kiêu xa một ngày một quá, ngày xưa làm gì có đàn-bà đánh bạc, mà bây giờ đã thấy túm được từng xâu, ngày xưa mấy khi có đàn-bà bỏ chồng mà bây giờ đã thấy lưu-hành thành dịch, ngày xưa đàn-bà ngoại tình với trai thì cho là đại-nghịch bất-đạo mà bây giờ tấm-tắc khen nhau là cuộc ái tình, ngày xưa đàn bà ăn chơi đàng-điếm thì cho là xấu hổ nhục nhằn mà bây giờ nức nở bàu nhau là tài giao-thiệp, những cái đồi-phong bạc-tục trước kia không có mà bây giờ có ở trong nữ-giới ta như thế, thì cái kết quả tốt của sự học là ở đâu; tưởng sự học của đàn-bà con gái chẳng nên mở rộng quá làm gì, mà đàn-bà con gái mình cũng chẳng nên cho đi học lắm làm gì vậy.

Không, không phải thế; những cái đồi-phong bạc-tục đó là cái hiện-tượng trong buổi tân cựu giao thời, không đổ cho là cái kết-quả sự học được. Sự học bao giờ cũng vẫn là cái nguồn suối cho những tính hay nết tốt; đàn-bà con gái nước ta ngày trước tuy không có trường học, mà những nữ-huấn nữ-lắc của cổ đi bác mẹ truyền khẩu cho từ lá cái giáo-dục trong gia-đình rất nghiêm-nhặt, những lời khen chê quyền bình-phẩm của công chúng tức là cái giáo-dục trong xã hội rất phổ thông; các đấng hiền-thê từ-mẫu ta ngày xưa cũng là nhờ về có cái học-hiệu thiên-nhiên ấy mới huấn đức nên được những phẩm cao hạnh quí; bây-giờ cái học-hiệu thiên nhiên ấy đã hầu như suy phế hết mà cái học trong trường học cũng mới theo đòi chập-choạng chưa thật là đã đến chốn đến nơi, nhân cái lúc nề-nếp cũ đã đổ mà nề nếp mới chưa thành, mới thành ra có cái hiện-tượng không hay như thế. Ta có thể mong rằng con đường nữ-học ta ngày càng mở mang rộng-rãi, về sự học của đàn-bà con gái, cũng như sự học của đàn-ông con trai, không chỉ là cái học cưỡng gạo kiếm ăn mà là cái học đào-luyện nhân tài, chau dồi nhân-cách; học có thật đến chốn đến nơi như thế, thì mới mong có sớ-đắc về sự học mà đường thành được những nết tốt tính hay. Ta chắc rằng những người đã theo học được đến chốn đến nơi mà có cái bão phụ cao xa, cái công phu gắng gỏi về sự học thì dù nam học sinh hay là nữ học sinh cũng vậy, cũng không có cái tệ dở dang lỗ lĩnh là cái tệ học nửa mùa, càng thâu thái được cái học-thuật tư-tưởng mới đời nay thì càng phát dương được cái hay cái tốt của quốc-túy mình cũ, những nữ học sinh cao-đẳng ta sau này tất cũng làm trọn được cái tư-cách hiền thê từ mẫu như xưa, không đến nỗi dấn mình vào trong cái làn sóng đồi-phong bạc-tục, mà may ra cái sự nghiệp vẻ-vang, cái tiếng-tăm lừng-lẫy của các đấng anh-thư trong thế-giới, nữ-giới mình cũng có người nọi được đầu thơm chăng?

T.

Âu-châu điện-tín

VÔ-TUYẾN-ĐIỆN

Bordeaux ngày 24 và 25 Décembre 1924

Nước Pháp với việc trú binh ở đất Cologne

Tại Hội-đồng các quan Thượng-thư quan Herriot có trần thuyết mọi lẽ về bản án-văn theo như điều khoản trong hòa ước Versailles thì ngày 10 janvier này chưa có thể rút quân ở đất Cologne về được, vì mới đây ở nước Đức, có tin đến nói có bắt được một số khí-giới giấu một nơi, các quan Thượng-thư đều biểu đồng tình với ngài.

Các nước đồng minh cũng góp ý về việc ấy.

Việc rối loạn ở Albanie

Các báo ở Belgrade có nói quân khởi-nghịch do Ahmedsogon chỉ huy, đã chiếm được Scutari và Alessio.

Nghị-viện nước Ai-cập

Quốc-vương Ai-cập đã ký lệnh giải tán nghị-viện, ngày 24 février sẽ tuyển-cử nghị-viện mới. Sẽ tuyển cử theo lối cũ, chứ không theo cách của Zaghloul Pacha.

Hội-đồng các quan đại-sứ

Báo *Matin* nói có lẽ thứ bảy này, hội-đồng các quan đại-sứ chưa họp.

Chánh phủ nước Nga mua tàu bay

Báo *Petit Parisien* tiếp được tin ở Rome nói rằng chánh-phủ Xô-viết ký giao-ước mua 200 tàu bay. Hiện 11 chiếc đã đem tới Odessa.

Nạn cộng-sản tại Lỗ-ma-ni

Ở Bucarest có tin đến rằng tại các thành-phố có bắt 400 người cộng-sản.

VIỆC ĐÔNG-PHÁP TẠI THỨ DÂN NGHỊ VIỆN

Ông Outrey bày tỏ về mọi việc của đảng cộng-sản, có nói đến mấy người phiến loạn kia, sau ông có đọc một bức thư của ông Montet gửi cho quan Daladier. Về việc ấy, quan Daladier yêu cầu ông Outrey phải nói ông làm thế nào mà lấy được bức thư ấy. Ông Outrey chỉ đáp lại rằng bức thư ấy đích thực mà thôi. Quan Daladier phản đối lời ấy, và nói ngài sẽ cử người tra xét để trừng phạt kẻ có tội. Ngài lại nói quan Toàn-quyền Merlin không có phản đối chính việc cho ông P au chu-Trinh nhập-tịch dân Pháp, nhưng chỉ phản đối về cái thời-hạn việc nhập-tịch mà thôi, và quan Merlin có hứa cho ông Phan-chu-Trinh 5.00 quan để trở về Đông pháp.

Quan Daladier có nói bổ rằng ủy-viên Thái-bình-dương không cần phải đặt làm gì. Ngài tỏ ý muốn để trình nghị-viện xét sổ chi-thu các chánh-phủ thuộc-địa, tán trợ cho hội Việt-nam học-sinh, cực lực bảo thủ cái chủ quyền của Pháp, nay mai đệ-trình nghị-viện một cái chương-trình về việc khuếch-trương tài-nguyên, mở mang các việc vệ-sinh và việc học, hiệp lực với các thuộc địa ấn định cái giá tiền franc và bồi đắp cái thế lực của nước Pháp. Ngài nói ở thuộc địa không có cái nạn cộng-sản.

(navas, ngày 25 và 26 Décembre)

LUẬT LỆ BẢO-HỘ NHÂN-CÔNG ĐÀN BÀ Ở PHÁP

Đàn bà gần đến tháng đẻ, có thể nghỉ làm việc được, không phải theo lệ thường báo trước, mà cũng không phải bồi thường cho người chủ thuê nữa; muốn nghỉ chỉ phải xin giấy ông thầy thuốc chứng nhận rằng nếu cứ làm việc có điều bất lợi cho người đàn bà.

Sau khi đẻ rồi, lệ phải nghỉ trong bốn tuần lễ và cấm các xưởng kỹ-nghệ hay các thương-cục không được mượn những người đàn bà còn non-nớt ấy. (Tại cuộc hội-nghị Hoa-thịnh đốn có bàn rằng trước và sau khi làm sản đều phải an dưỡng trong sáu tuần lễ cả.)

Đàn bà đó nếu thiếu tiền chi dụng thì có quyền được xin tiền trợ cấp và nếu tự cho con bú lại được trợ-cấp riêng nữa. Bốn tuần lễ trước và bốn tuần lễ sau khi làm sản thì được những tiền trợ cấp đó. Ở Paris tiền trợ cấp hàng ngày là 1f,75 và tiền thưởng riêng về việc cho bú là 1f,50.

Nếu đàn bà nào chưa hết hạn nghỉ mà đã vội đi làm, hay là không giữ thân thể và trông nom con cái cho cẩn thận thì không được những món tiền trợ cấp ấy nữa.

Trong khi làm việc, nhân công đàn bà có quyền được nghỉ tay hai lần mà mỗi lần là nửa giờ, một lần buổi sáng và một lần buổi chiều để cho con bú, đến khi con đầy tuổi rồi thì thôi; và lại có quyền cho con bú ngay ở sở làm cũng được, và những bữa ăn cố thể thu xếp với người chủ được sớm muộn tùy ý.

Tin Trung-hoa

(*Bản báo Reuter*)

Lý-ngạn-Thanh bị xử tử

Bắc-kinh 15 Décembre. — Sáng hôm nay Lý-ngạn-Thanh là thủ quỹ riêng của Tào-Côn bị điệu đến Thiên-kẻu gần chỗ giao đàn, và đã bị bắn. Sau khi Phùng ngọc-Tường khuynh-đảo chánh-phủ ngày 23 Octobre, liền có tin đồn Lý bị xử tử, nhưng kỳ thực Lý mới phải bắt, mà từ hồi đến nay vẫn phải giam. Trong khi Lý phải giam, bị bộ-thuộc của Phùng hành-hạ, và nghe đâu Phùng đã được của hối tới 5 triệu đồng. Nghe đâu Lý bị xử tử theo như lệnh riêng của quan tổng-trưởng bộ chiến-tranh, chứ Lý chẳng được xử án chi cả. Người ta nói Lý là một kẻ gian ác, và là kẻ xui giục Tào-Côn. Song xem việc xử Lý, và cái các đối đãi với Lý, thực rõ ràng trong buổi giao thời này, chánh-phủ không có theo pháp hiến, và mọi việc các quan tự ý xử đoán lấy cả.

HÀI ĐÀM

Giời cũng phải chiều

Một ông rán quặp đến hát, chị em nửa cợt nửa thật hỏi:

— Hôm nay quan đi có phép của số 2 không?

— Mong đây nhưng sư-tử có đến thì tớ chui xuống gầm giường cũng được!

— Nói đùa, tại sao mà kinh-khủng riết thế nhỉ?

— Nhất vợ nhì giời lại bõn!...

Tưởng nói chơi đấy hẩu? Ngạn-ngữ Pháp có câu rằng: Đàn bà muốn cái gì thì giời cũng phải chiều (ce que femme veut, Dieu le veut)! Giời còn phải chiều nữa là chồng lại không phải sợ, à?

Chị em hỏi một cái thật mạnh rồi hỏi nhỏ:

— Thế ngộ tôi muốn cái gì thì mình có chiều không?

Đ. L. H.

Đoản-thiên tiểu-thuyết

Tấm lòng kiên trinh

(Tiếp theo)

Đào-xuân-Hương nói đoạn, vái chào rồi trở vào nhà. Từ hôm gió, Nguyễn-quang Hách đem lòng oán giận, định tâm làm hại mẹ con Đào phu-nhân.

Sớm ngày Đào-xuân-Hương ăn sầu lo sợ, là sợ quân tiểu-nhân nó tìm mưu lập kế làm hại, là lo vì cái nhan sắc của nàng mà mẹ già phải lụy vào thân. Cứ lo quanh nghĩ quẩn, đêm ít ngủ ngày biếng ăn, tối ăn thì gẩy cơm, sống dở chết dở. Đêm khuya nàng nghĩ trong bụng rằng:

« Ta đinh ninh cùng An công-tử tạc một chữ đồng, không ngờ con Tạo éo-le, làm cho kẻ còn người mất. Thân-mẫu ta rủng rẫng vẫn tưởng thân này được gặp may, ai ngờ ta gặp truân chuyên. Dù An-hữu-Hà sống thác thế nào mặc dầu, ta không thể bỏ chữ đồng làm đôi được. Ta không ngờ quân tiểu-nhân hiểu-sắc rắp tâm đến cướp-bóc ta. Ôi! Ta có như ai mà đem lòng chim dạ cá, ăn ở trái đạo, đến nỗi điếm-nhục gia-thanh. Mi lấy quyền cậy thế hãm hại ta, làm cho một nhà đương sum họp mà phải tan nát. Dù ta phải lưu lạc phong-trần cũng cam tâm, chứ khi nào ta cho mi làm cho thân-thể ta ô nế. Nếu ta không phải phụng-dưỡng thân-mẫu ta, thì ta đành bỏ liều xuân-xanh một đời... »

Nàng mới một chợp ngủ, nàng thấy mộng quái gở chợt thức dậy. Nàng lẩm bẩm rằng:

« Cứ như mộng triệu mà đoán, thì không bao lâu ta phải tử-biệt cõi đời. Ôi! cái xuân-xanh của ta, ta có sá chi, ta chỉ thương xót cho thân-mẫu ta, tuổi đã già mà gặp phải cảnh khổ não này. Dù ta có mệnh hệ nào, khi xuống toàn-đài gặp mặt An-hữu-Hà cũng không hổ thẹn. »

Sáng hôm sau, nàng nói với thân-mẫu cho người đi đón thầy đoán mộng. Thầy đến, Đào-xuân-Hương nói:

— « Đêm hôm qua tôi nằm chiêm-bao kỳ-dị lắm. Hẳn là bất-tường chi-triệu... »

— « Tiểu-thư thấy thế nào? xin nói cho tôi biết. »

— « Trong mộng tôi thấy cửa nhà tan nát, hoa thảo trong vườn đương tốt tươi, bỗng nhiên khô héo ả rũ, hoa lá rụng đầy vườn. Cái gương của tôi vỡ ra làm trăm nghìn mảnh; đôi hài của tôi treo ở trên cửa. »

— « Cứ như trong mộng mà đoán, đó là cát-tín. »

— « Thầy lầm đấy chứ, có lẽ nào là một điềm lành được. »

— « Dù bây giờ tiểu-thư gặp vận nạn, nhưng không bao lâu lại được sung sướng »

— « Nhà kia tan nát, hoa kia tàn, gương kia vỡ... mà lại chẳng phải hung tia hay sao? »

— « Dám hỏi phu-nhân và tiểu-thư tin lời tôi nói. Nhà kia tan nát, rồi dựng lại, hoa kia có tàn mới sinh ra quả, gương kia vỡ, tiếng vang bốn phương, hài kia treo trên cửa tỏ ra rằng nhân-duyên lại lượt kéo đến cát-tụng cái lòng kiên-trinh của tiểu-thư. Cái ngày vui vẻ xum họp không xa đâu. »

Đào-xuân-Hương nửa tin nửa ngờ lời đoán mộng ấy, nàng lấy tiền đãi thầy.

Bấy lâu Đào-xuân-Hương an-hưởng phú quí, mà ngày nay bỗng nhiên gặp bước vất vả, trong lòng không khỏi đau đớn, mặt hoa tiều tụy khác thường.

Từ khi An-hữu-Hà xa cách Đào-xuân-Hương, trong lòng không lúc nào là không nghĩ tưởng đến người bạn trăm năm. Tuy nhớ tưởng mà không biếng nhác việc đèn sách.

Chẳng trong nước, thi-sinh đã rộn rịp gong lều ống quyển. An-hữu-Hà làm lễ gia-tiên xong, bái-biệt song-thân, một thầy một tớ rong ruổi trên con đường công danh. Kỳ thi hương ấy, An công-tử đỗ thủ-khoa. Quan trường thấy còn trẻ tuổi đã có kỳ-tài đến ngợi khen. Lập công-danh xong, An-hữu-Hà liền đến tỉnh... trước là đò la tin tức nhà bọ Đào, sau là báo tin đỗ đỗ. Chàng y-phục tấm thường đến phủ..., theo hầu có Triệu-Lân. Hai thầy trò vào trọ ở trong một cái nhà tranh tại làng kia. An-hữu-Hà lẳng tai nghe những câu chuyện của bọn nông-phu nói với nhau:

« ... Chúng ta làm lụng hai sương một nắng, mồ-hôi nước mắt, mới được hột thóc hột gạo. Quanh năm nào đồng tiền thuế, nào đồng tiền đóng góp ở nơi đình-trung, nào đồng tiền ma chay giỗ tết. Còn thừa thãi ra thì chi dụng vào manh quần tấm áo. Có khi vợ chồng con cái chịu cái nỗi cơ-hàn. Khổ sở điều đứng là gặp phải quan phủ-sấu bóp nặn tội... »

An-hữu Hà nghe thấy những lời ai-oán của con nhà nông-phu than thở cùng nhau, tức giận cho loài ác một. Chàng đến gần hỏi bọn nông-phu rằng:

— « Tôi nghe thấy nói quan phủ sở-tại nhân-đức, dân được nhờ nhiều có phải không? »

Trong bọn nông-phu có một người đáp lại rằng:

« Quan phủ trước, dân chúng tôi được đội ơn nhiều lắm. Cái công đức của ngài chúng tôi tạc lòng ghi dạ. Từ khi quan phủ mới về đây, dân-sự không mấy người là không oán trách. Cái nỗng nỗi chúng tôi

« thằng công làm cho thằng ngay ăn ». như vậy khỏi sao có lời thống trách. »

— « Tôi lại được nghe nói rằng quan phủ đẹp duyên với nàng Đào-xuân-Hương. Tin ấy có thật hay không ? »

Cả bọn nông-phu đồng thanh mà nói rằng :

— « Sao cậu dám ăn nói càn dỡ như thế ?!... Đào tiểu-thư là một người tiết-liệt. Tiểu-thư chịu trăm cay nghìn đắng. Hết Lý-Cầu là con một nhà trọc-phú đến quẫy nhiễu, lại đến quan phủ đến định bắt ép kết duyên, nhưng tiểu-thư khăng khăng sống thác với chung-tình. Từ khi An công tử theo song-thân lên thượng-du thì biệt vô âm tín. Lại có tin rằng An công-tử xấu số thiệt mệnh ở nơi đất khách quê người. Dù An-hữu-Hà như thế, bọn hiếu-sắc đem cái bả phú quí dỗ, mà tiểu-thư vẫn một lòng thủy-chung. Tiểu-thư minh gầy xác ve, mặt hoa âu sầu tiêu tụy. . . »

An-hữu-Hà nghe thấy người nông-phu nói như thế, trong lòng đau như dao cắt, không thể cầm được hạt lệ, thổn thức mà rằng :

— « Ta cam chịu lỗi này. Vì ta mà Đào-xuân-Hương trăm đường khổ não. Vì ta mà liên lụy đến Đào phu-nhân. Nếu ta chậm đến đây, có khi ta không có cái hạnh-phúc được gặp Đào tiểu-thư. . . »

An-hữu-Hà than thở, rồi hai thầy trò lại đi. Đi được một quãng đường gặp một bọn học-trò vừa đi vừa nói chuyện với nhau rằng :

« Dân-tình rất là đỏ-thắn ! Quan phủ trước vì như bọt sống, thương dân như con, ngài đi, ai ai cũng mến tiếc. Quan phủ này lòng sắt đá vì như cái « lưỡi câu » để câu dân. Dân xỏ xác, mà không chút lòng thương đến. Cái mặt trời kia dương quang-minh bị một đám mây đen sì che lấp. Cảnh trời đất trông mà buồn tênh ! »

Một chàng trẻ tuổi nói tiếp rằng :

« Trông thấy cảnh-ngộ của người mà thương cho ai, mà lại giận cho ai. Nguyễn-quang-Hách cưỡng-bách Đào-xuân-Hương kết duyên không được, đem lòng tiểu nhân bẫm hại tiểu-thư và Đào phu-nhân, mà tiểu-thư lại một người hiếu-nữ và là một người tiết-phụ. »

Một chàng trẻ tuổi khác cũng nói rằng :

« Đào xuân-Hương đã đính ước Châu Trần với An-hữu-Hà. Đến nay không biết An công-tử còn sống hay không, hay là tham nơi phú quí mà quên tình cũ nghĩa xưa. Ta có câu : « Tao khang chi thê, bất khả hạ đường. » Nếu An công-tử tham phú quí, bỏ bạn cũ, thật là một kẻ bạc tình vậy. . . »

(*Còn nữa*) Trương-thanh-Trai

ĐÃ CÓ
CHUYỆN GIẢI TRÍ
THỨ BA
Bán ở khắp các hàng sách
Giá 0$15

Giải đáp những điều pháp-luật

CÂU HỎI. — Nguyễn tổ-phụ và tổ-mẫu tôi, trước khi chưa có tôi thì đã chia cho thân-phụ tôi được một ít gia-tài, nay tôi mới khôn lớn, và tôi muốn xin tổ mẫu tôi một lần nữa, vì thân-phụ tôi cũng không lấy đâu ra mà cho tôi được, vậy nhờ quí báo làm ơn chỉ giúp cho, xem tổ-mẫu tôi còn có quyền cho tôi được lần nữa không.

TRẢ LỜI. — Ông là người Trung-hoa nếu tại đây thì thước về dân-luật cũng theo như các dân-luật Việt-Nam, là chiếu theo như sắc lệnh quan Giám-quốc ngày 23 août 1871.

Tổ-mẫu ông, suốt trong lúc còn sống được ưng dụng thu lợi các tài-sản của tổ-phụ ông, vậy thì có thể đem tài sản ấy mà chia cả hay chỉ là một phần cho các con cháu cũng được.

Nhưng sự chia ấy lúc nào tổ mẫu ông muốn bãi đi cũng được vì là bao giờ cũng có quyền đòi lại.

Như vậy ông có thể xin tổ-mẫu ông chia cho ngay từ bây giờ cũng được.

* * *

CÂU HỎI. — Nguyễn tôi có một người anh họ, sinh được một con trai, muốn đẹp duyên với một người con gái con ông cử kia, nhưng mình đối với ông cử kia thực là con có con cậu. Có người nói rằng : ngày xưa luật ta lấy thế là không được, nhưng ta rao có câu rằng : « Chàu cậu mà lấy cháu cô, thóc lúa đầy bồ giống má nhà ta ». Vậy pháp-luật thế nào xin ngài chỉ giáo cho ?

TRẢ LỜI. — Cháu có cháu cậu lấy nhau được, không có luật cấm.

LỜI DẶN. — Những bài của các ngài gửi đến hỏi về pháp-luật thì bản-quán cứ theo thứ tự đến trước sau mà giải đáp dần. Cứ lệ thì như thế, song một đôi khi cái số thứ tự ấy cũng phải đảo lại tại lẽ lắm bài viết không được rõ nghĩa, phải xét lâu mới có thể đoán ra được cái ý câu hỏi thế nào, và cũng có bài hỏi đến ba, bốn việc hoặc tâm chín việc một lúc, cho nên bản báo lại phải lựa những bài cần mà giải đáp trước là thế.

Vậy những bài hỏi ở mục này các ngài nên viết cho gẫy gọn và nói sự tình đầu đuôi cho đúng thì mới theo thứ tự mà trả lời được.

Sau nữa lại xin nói rõ để các ngài biết rằng ở trong bài đăng trong mục này là theo pháp-luật, bản-quán bao giờ cũng lấy lẽ công bằng mà giải đáp chứ không có tây vị ai và chấm chích ai cả.

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ	19 độ
15 giờ	23 độ

Giá thóc gạo :

Gạo hạng nhất, một tạ.		11 $ 10
—	nhì, —	10 45
—	ba, —	9 76
Thóc hạng nhất,	—	8 40
Bắp ngô	—	7 00

Giá bạc. Kể từ ngày 26 Décembre 1924, giá bạc ở kho Nhà-nước định là 1 $ 05

Tàu sang Pháp. — Tàu *Jérusalem* mang thư sang Pháp, trừ những thư và hộp có khai giá không nhận, đến ngày 27 décembre hồi 7 giờ sáng ở Hải-phòng sẽ chạy đi Tourane, Saïgon và sang Pháp. Các thư từ ở Hanoi sẽ mang xuống Hải-phòng chuyển xe lửa 20 giờ 7 phút tối 28 décembre.

Tin đường sá. — Đường số 173 từ Lục-nam đi Mai-xu thì nay xe cộ nào đi cũng được, vì đã có một cái cầu bắc tạm thay cho cái cầu gỗ ở Trai-ma bị lụt trôi mất độ trước.

Cái cầu Đa-mai cũng chữa xong rồi, vậy đường số 34 từ Phù-lạng-thương đến Nếã-nam lại đi được như thường.

BÀ DEMANGE ở đầu phố Ngô-tram, bán hạ giá những thứ sa-tanh đen, hoa và trơn, bi-tất chân, bi-tất lay, các thứ vải, vân vân.

Bà DEMANGE biết nói tiếng ta, và tiếp-đãi các bạn hàng rất tử-tế.

Chiếc tàu « Hải-phòng » vẫn biệt vô âm tín. — Đến hôm nay, 26 décembre, là vừa chẵn một tháng tròn kể từ ngày tàu « *Haiphong* » ở Saïgon nhổ neo ra Bắc, mà vẫn biệt vô âm tín về tàu ấy ! Các tàu khác đỗ đi tìm tòi khắp nơi, đều chẳng thấy tung-tích gì cả khiến cho ai nấy đều phải tuyệt vọng mà cho là tàu ấy thôi đành không sao tìm được nữa rồi !

Như lời bẩm báo đã nói trước, nguyên tàu « *Haiphong* » khởi hành ra Bắc từ ngày 26 novembre, ngày 3 décembre thì tới Qui-nhơn, rồi liền ngày ấy lại ở Qui nhơn khởi-hành ra Tourane ngay ; quãng đường ấy chỉ phải đi độ 16 hay 20 giờ là cùng, thế mà từ bấy chẳng thấy ghé vào Tourane mà cũng chẳng thấy tăm hơi đâu nữa. Ngay hôm sau tàu *Haiphong* ở Saigon đi, thì tàu *Réam* cũng đi ra Bắc một đường ấy, mà cũng chẳng thấy tung-tích gì của tàu *Haiphong*.

Ngày 8 décembre, tàu *Paul Bert* đỗ đi tìm khắp các vụng dọc bờ bể Trung-kỳ, rồi tàu *Maliceuse* cũng đỗ đi tìm rộng mãi ra, mà cũng tuyệt vô âm tín

Hôm mới đầu không thấy tin tức gì về tàu *Haiphong*, cũng có người đoán hoặc tàu ấy bị cướp, hoặc bị trôi giạt vào miền quanh đảo Hải-nam chăng, nhưng rồng rã mãi tháng nay xét ra thì những ý-đoán ấy đều không phải cả.

Tàu *Ha phong* nguyên trước là của công-ty hàng hải, vẫn chạy miền bờ bể Đông-dương đã đến 50 năm nay. Ngày năm ngoái vì hư hỏng mới sửa soạn lại rồi đem bán, thì nhà Trần-đa-Poước ở Saïgon mua được là 40.000 đồng. Sau khi đem sửa chữa lại trong ba tháng, thì được phép cho chạy.

Chuyến này tàu *Haiphong* có chở nhiều *essence* và dầu, do M. Julien làm chủ tàu và M. Meslier làm kiểm-sát. Tàu có chở mấy thầy nhà Dòng ở Pénang sang chuyến tàu *Angers* vừa rồi, và mấy người Pháp với 4 người hành-khách Việt-Nam, 83 người phu cùng 40 người thủy thủ.

Rồng-rã một tháng nay, tìm tòi là thế mà vẫn không thấy tung tích gì của tàu *Haiphong*, khiến cho nhân dân nhiều người lấy làm ngạc-nhiên lắm.

Ngạch cai-trị. — Quan cai-trị tạng nhất Lachaud, Công-sứ Hà-đông được nghỉ 9 tháng tại Paris.

Nghe đâu đến tháng hai này thì ngài khởi hành. Quan cai-trị Lebé Công-sứ Bắc-ninh và quan cai-trị Fouque Công-sứ Kiến-an cũng nay mai về nghỉ. Như vậy thì nay mai ba tỉnh sẽ khuyết chức Công-sứ.

Ngày lễ Noël tại Hanoi. — Ngày lễ Thiên-chúa giáng sinh năm nay vui lắm vì gặp được tiết trời ấm áp, không mưa mà cũng không rét lắm. Hôi vậy đêm 24 người đi lễ tại Nhà-thờ chánh lại càng đông lắm. Đêm hôm đó ở các khách-sạn tây nhà nào cũng có người đến ăn uống và nhảy đầm mãi đến sáng.

Lễ gắn Phi-ô bột-tinh. — Đến ngày 4 janvier 1925 hồi 10 giờ sáng đức Giám-mục Mutsaerri sẽ làm lễ gắn Phi-ô bột-tinh (ordre de Saint Grégoire) cho cụ Đông-các Vũ-quang-Nhạ tước thụ đệ tứ đẳng Bắc-đẩu bội-tinh (Officier de la Légion d'Honneur) tại qui quán ở Trung-lao (Nam-định). Sau buổi đại lễ ấy, quan Đông-các sẽ mở tiệc thiết các qui quan và Nam quan đến dự tiệc.

AI MUỐN LÀM GIÀU ?

Một đồng bạc vốn mà lợi được hàng vạn !

Một đồng bạc vốn mà lợi được hàng ngàn, hàng trăm !

Muốn như thế, thì kíp mua một phiếu về cuộc xổ số, « Việc lập Đài kỷ-niệm các trận vong chiến sĩ. »

Phiếu ấy có bán ở các nơi công sở, và các cửa hàng to.

Tết nguyên-đán Tây. — Quan thủ-hiến Học-chính Bắc-kỳ vừa thông tư cho các viên chức trong ngạch Học chánh biết rằng ngày tết nguyên-đán tây này ngài không tiếp ai là để cho các viên chức được lợi dụng ngày nghỉ ấy.

Ai tin. M. Laot giáo-học ngạch sơ-đẳng Bắc-kỳ dạy học tại trường Bảo-hộ vừa ta thấy nhà thương Đồn-thủy tối 23 décembre, Chiều hôm qua đã cất đám tại nghĩa-địa tây, các giáo chức và các học-sinh đi đưa đông lắm. Bản quán có lời viếng ông và các buồn với nhà Học-chính cùng quí-quyến.

HIỆU BÁO-CHẾ :
CHASSAGNE
59, Rue Paul-Bert, Hanoi
Có bán đủ cả các thứ thuốc
NÊN HỎI QUYỂN MẪU HÀNG
(CATALOGUE) Ở ĐÂY

Indochine-Films & Cinémas
33, Boulevard Henri Rivière, 33
HANOI
Sở làm phim ảnh « Service Production » của bản-hội ở số 1, Rue de la Sapèquerie, Hà-nội, muốn mời mang về nghề đóng trò chép bóng ở Đông-Pháp này theo như các nước. Bản-hội chủ-ý muốn tìm những người bản-xứ thích làm nghề đóng trò để làm phim. Thứ nhất là cai đóng trò buồn cười (comique) mà có thể theo đòi cách điệu như Chariot, Bi-cot, Lui, văn văn. Ai muốn giúp bản-hội mà thành nên được nghề thì xin viết thư ngay cho bản-hội.

Hội Hồng-thập-tự. — Hội Hồng-thập-tự gửi lời thăm tạ các nhà từ-thiện đã gửi tiền và gửi đồ cho hội, các bà các cô cũng các ông đã giúp vào việc tổ chức ngày hội tại nhà bầy ô tô ở Hội-chợ vừa rồi, khiến cho buổi hội ấy đã được thắp phần hoàn-hảo. Số tiền thu được trong buổi ấy cũng gần to bằng năm 1922; nhưng vài hôm nữa mới biết rõ được, vì còn nhiều sổ tiền quyên nữa chưa gửi tới nơi.

Hội lại có ý xin với Hội chính bên Pháp đem cả số tiền ấy hoặc một phần mà dùng vào một cuộc làm phúc của thuộc-địa tại bên Pháp, nhưng cuộc làm phúc ấy phải để dành riêng cho những người đã ở bên này và tổ chức ra một cách thế nào khiến cho Hội có thể luôn này còn nhận những số tiền quyên ở bên này được nữa.

Một quyển sách về phong-tục Việt-Nam — Ông G. Seiller mới xuất-bản một quyển sách viết bằng chữ Pháp tả nhau là Cổ-mei. Sách soạn theo thể tiểu thuyết, văn viết giản dị, xem rất dễ hiểu. Trong sách, ông mô tả phong tục Việt-Nam, từ việc nhỏn ưa mặc chơi bời, cho đến việc lớn như quan hôn tang tế, một cách rất tỉnh-tường có ý-vị. Các qui-quan xưa nay từng viết sách khảo sát về phong-tục Việt-Nam đã nhiều, nhưng thật chưa được mấy quyển đúng đắn và đáng bằng quyển này, trừ ra một vài điều vặt không quan-hệ lắm, còn ngoại già thật hết như cái cách sinh hoạt hàng ngày của người Nam mình. Đọc sác này thời rõ tác-giả là một nhà ở nước Nam đã lâu năm, tiếng Nam đã sành, chữ Nho cũng biết, và đã từng ra công xem xét người Nam ta nhiều lắm. Sách in giấy tốt, dày hơn hai trăm trang, có nhiều tranh vẽ giá bán mỗi quyển 1 $ 40. Bản quán vui lòng giới thiệu quyển sách này với các bạn đọc bác.

Đồng tiền tết Tây ! — Đó là câu kỷ-giả trích ở một câu của lũ học trò mấy tỉnh kia hỏi lẫn nhau về đồ này. Chính những câu ấy lại thấy ở miệng cha mẹ lũ trẻ con nói ra mà kèm một tiếng thở dài nữa !

Vậy thì học-trò đòng tiền tết ấy để làm gì ? để lễ ai ? Để gọi là học-trò, ngày tết đến, muốn tỏ chút tình biết ơn ông thầy thì cứ lễ đến đáng một bó hoa, đọc một bài chúc-từ, tưởng cũng trang-nhã lắm, can chi mà phải đóng những 3, 4 áo bạc ! Cớ sao những ông đưa đường dẫn lối cho lũ trẻ lại vẽ với ra những là điểm mán, mặt gối, đồ sứ, đồ đồng, mà bắt chúng nó đóng tiền như vậy. Những điều các ông làm đó chẳng trái với những bài luân-lý thường dạy cho lũ trẻ hàng ngày dư ? Nếu cái thói ấy không thôi ngay đi thì người ta bảo rằng chẳng qua có mấy người mượn cái kế ấy để làm cái cầu thăng tiến cho mình đó thôi.

Ở các ngạch khác dùng đến ấy vẫn là thường ta chẳng nói làm gì, song ở các trường thì xin đừng mà cứ giữ lấy phong-thể để làm gương cho con trẻ. Vậy các ngài nghĩ có phải không ?

T. lai cảo

Một việc đấu giá tại sở Bưu-điện. — Sáng thứ hai mới rồi tại sở Bưu điện có đấu giá in các sổ sách và giấy má dùng trong các sở Bưu-điện trong năm 1925, giá ước là 250.000 francs.

Nhà in Cao-văn Haïphong bỏ 259.241 $ 95 được tạm từ lầu.

Xuýt cháy. Tối hôm qua hồi 8 giờ 20 hiệu Khách ở hàng Ngang số 33 là nhà M. Zune-Long bán đồ kim hoàn, vào lúc đèn điện tắt, phải thắp đèn đất, cái đèn này tự nhiên nổ thì lửa cháy sang cả những đồ ở chung quanh. May người nhà chữa được ngay.

Lời cảm ơn. — Chúng tôi xin có mấy lời trân trọng tâm tạ các cụ, các quan, các ông, các bà và các cô đã có lòng chiếu-cố mà đã gửi đồ phúng viếng, đã đến thăm, đi đưa, hoặc gửi giấy cáo buồn, nhân tôi ngày hôm qua 25-12-24. Trong khi tang gia bối rối, có điều gì sơ suất, xin các cụ, các quan, các ông, các bà và các cô miễn trách cho, chúng tôi xin lấy làm vạn cảm và đa tạ.

Quan-phủ :	Trần-đình-Quang,	
Ái-tử :	Trần-đình-Nguyên,	
	Trần-đình-Hanh,	
	—	Qui.
	—	Vinh.
Ái-nữ :	Trần-thị Xuân,	
	—	Hạ,
	—	Minh,
	—	Mẫn,
	—	Đông,
	—	Lạc.
Tế-tử :	Đỗ-hữu-Hiệu,	
	Nguyễn-trọng-Hai.	

Giấy tưởng lục. — M. Ng-văn-Ru đi hạng nhất ngạch khố xanh ở Hanoi được thưởng một đạo tưởng lục vì có sáu này : « Trong khi làm chủ đồn bị một đảng loạn đông ơn quân mình đến phá, thế mà không phải dùng đến khí-giới cũng đuổi được bọn ấy đi, vì chỉ quả quết và nhanh chóng của mình mà đỡ được một sự hại to.

Ngạch khán-hộ. — M. Trần-văn-Thọ, khán-hộ thương hạng, tự tại Quảng-yên được nghỉ dưỡng bệnh ba tháng, tháng đầu lĩnh cả lương và hai tháng sau lĩnh nửa lương.

Được phép nghỉ. M. Vũ-văn-An, thư-ký hạng tư tại sở Mật-thám được phép nghỉ 15 ngày để về Trung-kỳ.

Ngạch thừa-phái. M. Nguyễn-Ngô, thừa phái hạng ba ở Kiến-an, được nghỉ 29 ngày.

M. Khiếu-hữu-Ngọc, thừa-phái hạng năm, châu Nguyên-bình (Cao-bằng) nay đổi đi Kiến-an và tạm giáp việc tại tòa án đệ nhị cấp tỉnh ấy trong khi M Nguyễn-Ngô nghỉ.

(*Xem trong thế ba, cột thứ ba*)

PHARMACIE FRANÇAISE & INDIGÈNE
Pharmacie Montès
54, RUE PAUL-BERT, HANOI
DẦU-GAN-CÁ-VIÊN
(*Capsules huile de foie de morue*)
Mỗi ngày uống bốn viên, sáng 2 viên, chiều 2 viên, trước khi ăn cơm.
Giá mỗi lọ : 0$90
油 肝 魚 員
早 欲 式 晨 新 飲 式 晨 飽 飲 油 健 食 丸

Số 90
THỦY-HỬ
NGUYỄN-ĐỖ-MỤC dịch thuật

Triều-cải lại hỏi rằng :

— Không phải giết hại một người nào chứ ?

Quản lâu-la bẩm rằng :

— Bọn phường buôn thấy chúng tôi kéo ra một cách dữ-dội quá thì họ đều khiếp sợ, bỏ đồ hành-lý và các xe hàng hóa ở đấy, rồi chúng tôi lấy người, cho nên không phải giết ai cả.

Triều-cải nghe nói, mừng rỡ mà phán rằng :

— Từ nay trở đi, chúng ta chớ nên giết người.

Nói xong, truyền lấy một đĩnh bạc thưởng cho tên lâu-la ấy. Lại sai người đem rượu xuống châu núi để đón các vị đầu-lĩnh.

Khi tới nơi, trông thấy các vị đầu-lĩnh ở dưới thuyền đang thúc quân đẩy các xe hàng hóa lên bờ, lại sai người chèo thuyền đi chở nốt các giống lừa ngựa.

Các vị đầu-lĩnh mừng rỡ rót rượu uống và bảo bọn lâu-la đi mời *Chu-qui* lên trên núi để dự tiệc khánh-hạ, *Triều cải* cùng các vị đầu-lĩnh vào ngồi trong nhà *Tụ-nghĩa-sảnh*.

Bọn lâu-la tải các bao tải-vật vừa lấy được đem về đầy nhà. Bao nhiêu gấm vóc vải lụa chất để một bên, các thứ hàng hóa khác chất để một bên, còn các tử kim ngân bảo-bối thì để ở chính giữa.

Triều-cải truyền lấy mỗi thứ một được là nhờ cái ơn của *Tống-giang* và *Chu-đồng*. Cô-nhân đã có câu rằng : « Biết ơn không báo, không phải là người ». Cái phú-qui an-lạc của bọn ta ngày nay tự đâu mà có, ấn là ta phải sai người đem vàng bạc đến huyện *Vận-thành* để tạ ơn hai người ấy mới được. Lại còn một việc rất khẩn-yếu là việc *Bạch-thắng* hiện đang bị giam ở trong ngục thất tại phủ *Tế-châu*, ta nên nghĩ cách nào mà cứu cho Lẫn được thoát-nạn.

Ngô-dụng nói :

— Đại-huynh bất-tất phải lo-ngại, tôi sẽ có kế. *Tống giang* vốn là người nhân-nghĩa, chẳng mong chi sự báo-đền của bọn ta, tuy vậy mà lễ không nên thiếu, hãy đợi khi sơn-trại yên-ổn rồi, ta sẽ sai một người đem đi. Việc *Bạch-thắng* thì sai người đem tiền tài đến đến phủ *Tế châu* lo chạy, tự khắc bắn cũng thoát thân được. Bây giờ chúng ta chỉ nên bàn việc trù lương đóng thuyền, chế-tạo quân vật của bọn ta mới là nhờ cái tài-năng của các anh em đã hết sức giúp tôi đó !

Các vị đầu-lĩnh nói :

Đó là nhờ cái phúc-ấm của đại-huynh.

Triều-cải lại nói với quân-sư *Ngô-dụng* :

— Tín-mệnh bọn ta sở-dĩ an-toàn được là nhờ cái ơn của *Tống-giang* và *Chu-đồng*. Cô-nhân đã có câu rằng : « Biết ơn không báo, không phải là người ». Cái phú-qui an-lạc của bọn ta ngày nay tự đâu mà có, ấn là ta phải sai người đem vàng bạc đến huyện *Vận-thành* để tạ ơn hai người ấy mới được. Lại còn một việc rất khẩn-yếu là việc *Bạch-thắng* hiện đang bị giam ở trong ngục thất tại phủ *Tế-châu*, ta nên nghĩ cách nào mà cứu cho Lẫn được thoát-nạn.

Ngô-dụng nói :

— Đại-huynh bất-tất phải lo-ngại, tôi sẽ có kế. *Tống giang* vốn là người nhân-nghĩa, chẳng mong chi sự báo-đền của bọn ta, tuy vậy mà lễ không nên thiếu, hãy đợi khi sơn-trại yên-ổn rồi, ta sẽ sai một người đem đi. Việc *Bạch-thắng* thì sai người đem tiền tài đến đến phủ *Tế châu* lo chạy, tự khắc bắn cũng thoát thân được. Bây giờ chúng ta chỉ nên bàn việc trù lương đóng thuyền, chế-tạo quân khí, sửa-sang đồn-ải thành-quách và làm thêm các phòng-ốc, để sau này đối-địch với bọn quan-quân.

Triều-cải nói :

— Nếu vậy thì xin nhờ cái diệu-sách của quân sư cứ chỉ bảo cho.

Ngô-dụng chia cho các vị đầu-lĩnh mỗi người đi trông coi một việc, từ đó chốn *sơn-trại Lương-sơn-bạc* càng ngày càng thịnh-vượng lạ thường.

Lại nói chuyện bọn thổ-hộ của *Hoàng-an* có người trốn thoát được về báo với quan phủ *Tế-châu*, thì một hết đầu đuôi việc toán giặc ở *Lương-sơn-bạc* giết chết quan-quân và bắt sống *Hoàng-an*. Lại khen toán giặc ở đây nhiều tay anh-hùng tài-giỏi. Và đương thấy nhiều nơi đêm lấy hiếm-trở, khó lòng mà tiễu-trừ nổi.

Quan phủ *Tế-châu* nghe báo, phán nàn khổ, nói với viên phủ-cán của *Sái* thái-sư rằng :

— Khi trước *Hà-đào* đã làm tổn mất bao nhiêu quân-mã, chỉ còn có một mình sống sót được về, lại bị kẻo mất hai tai. Hiện nay phải nghĩ kế nhổ, chữa thuốc chưa khỏi, vì thế mới sai *Hoàng-an* đem quân đi đánh. Ai ngờ *Hoàng-an* cũng lại bị bắt sống đem lên núi, mà quân-quân chết cả không biết bao nhiêu. Bây giờ làm thế nào mà tiễu trừ cho được.

Quan phủ *Tế-châu* còn đang lưỡng cưỡng lo-nghĩ thì bỗng có người vào báo rằng :

— Hiện có quan phủ mới đã đến ngoài cửa đông-môn, vậy có ứng tòi phải về đây phi báo.

Quan phủ *Tế-châu* nghe báo, vội-vàng lên ngựa đi ra ngoài cửa đông-môn để nghênh-tiếp. Khi ra tới nơi, quan phủ cũ mới quan phủ mới vào ngồi trong đình-tử. Quan phủ mới lấy ra một tờ công-văn nói về việc hoàn-cải của tòa Trung-thư trao cho quan phủ cũ.

Quan phủ cũ xem xong, liền đưa quan phủ mới về chốn phủ-nha để bàn giao các công việc cùng ấn-tín, kho chứa, tiền lương, văn văn. Quan phủ cũ đặt tiệc mới quan phủ mới, rồi thuật hết đầu đuôi việc ở *Lương-sơn-bạc* giết hại quan-quân.

Quan phủ mới nghe nói, tức mắt tái mét, nghĩ thầm : quan *Sái* thái-sư cất nhắc cho ta làm chức này, ai ngờ công việc lại khó-khăn như thế. Hiện nay trong phủ thì không có cường-binh mãnh-tướng thì làm thế nào mà tiễu-trừ được quân giặc. Giả-sử quân giặc đến đây tổng lương, bấy giờ ta biết xử-trí thế nào.

Ngày hôm sau, quan phủ cũ thu-xếp các đồ hành-lý, trở về *Đông-kinh*, để xin chịu tội. Quan phủ mới từ khi đến cung chức, tự xin đặt thêm quân đội để trấn-thủ *Tế-châu*, chiêu mộ những tay tài giỏi, và luyện tập quân mã, dự bị lương-thảo, nghĩ cách tiễu trừ toán giặc ở *Lương-sơn-bạc*.

Bấy giờ quan phủ *Tế-châu* có bẩm với tòa Trung-thư thông báo cho các châu huyện xung quanh phải hợp sức để giúp việc tuần-phòng.

Lại nói chuyện quan phủ *Tế-châu* sai người đem một đạo công-văn tư cho quan huyện *Vận-thành* phải gia sức để phòng bị toán giặc *Lương sơn-bạc*.

Quan huyện *Vận-thành* xem tờ công-văn, liền giao cho *Tống-giang* để chuyển-lục về các nơi hương-thôn đều phải gia sức phòng bị.

Tống-giang nghĩ thầm : ta không ngờ hôm *Triều-cải* lại làm những việc gớm-ghê như thế. Ăn cướp đồ tế sinh-nhật của *Sái* thái-sư. Xéo tại *Hà-đào*, lại giết hại bao nhiêu quan-quân và bắt sống *Hoàng an* đem lên trên núi. Cái tội-ác ấy thì dẫu « Diệt tộc » cũng đáng. Đã đành rằng bị người bức-bách, bất-đắc-dĩ mà phải bỏ đi, nhưng đối với pháp luật, không thể tha được. Chẳng may mà xảy có thể nào thì ta cứu sao cho nổi !

(*Còn nữa*).

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

ĐỒNG-HỒ
ĐEO TAY
BỌC VÀNG
Máy mê-neo,
15 chân-kính
Mặt và kim
có chất lạ-quang
BẢO-HÀNH 20 NĂM
Giá..... 11$50
BÁN TẠI HIỆU :
A. PERROUD (Nhà xanh)
39, Phố Paul Bert, — HANOI
2009

MỘT DỊP HIẾM CÓ

Thứ serge toàn laine mùi huyền - khổ rộng 140°/m. Dùng may quần áo đàn ông thì thực đẹp, giá 2$80 và 3$50 một thước

Hỏi xin mẫu tại hiệu : H. Vallée, 37, phố Paul Bert, Hanoi.

Xin gửi luôn cả timbre để giả lời.

茶名子獅泰金

Từ khi văn-minh khai hóa đến nay, phàm vật gì càng vậy, có cạnh-tranh mới có tiến-bộ, có so-sánh mới biết tốt-xấu, như bản hiệu từ khi khai chương đến nay đã trải ngót trăm năm, hết sức nghiên-cứu về một nghề oánh, không những hợp vệ sinh mà thôi, lại có mùi thơm ngào-ngạt như hoa mới nở pha đi pha lại vẫn như thường, thế cho nên pha thì nghiệm và dấu-xảo ở đất Trung-hoa đã công nhận cho là chế hiệu con sư-tử này là tru đẳng ; cho nên Nam-nước mới kỳ Hội-Chợ này có đề cả mặt người Viên-đông ta, cho nên bác-hiệu cũng gửi vào mẹ, nhiều đồ phô chương cái tài-tình chế-tạo tại gian số 25 dãy F, để thừa tiếp các quí ông bà, và đặt riêng phòng bán tại Hội-Chợ gian ấy, để quí quan mua về so sánh mới biết là bản-hiệu nói sau có vậy.

KIM-THÁI

HAIPHONG: Số nhà 140, Phố Khách, Téléphone 272.

HANOI : Số nhà 3, Phố hàng Ngang, Téléphone 480.

2101

Một cái nguy-hiểm trong xã-hội

Trong lúc bắt đầu có mưa bụi này, các bệnh ho, đau màng phổi, nói tóm lại là tất cả các bệnh đau về bộ máy hô-hấp, lại sắp nhiều lắm, vậy cần phải cẩn-thận lắm mới được. Thực thế, bệnh ho không chữa cẩn-thận nguy-hiểm thế nào, tất ai cũng biết. Bệnh lao trong xứ này, nguy-hiểm lắm thay, vì mỗi năm bệnh ấy làm hại hàng vạn con người, bệnh ấy vẫn rình mà làm hại đó. Muốn tránh khỏi bệnh ấy phải giữ buồng phổi cho mạnh khỏe, thì chỉ có một cách là uống :

Cachets du Docteur Nofal

0$95 một hộp

Mỗi ngày uống hai cachets (trước mỗi bữa cơm uống một cachet) thì thấy kiến hiệu quả kỳ sở vọng.

Nếu phổi yếu, không chịu được thời tiết ẩm nhầm, và giá lạnh chớ có chờ đợi nữa, nên dùng ngay !

Le sirop Nofal Thiocol

Nhiều thầy thuốc khuyên dùng thuốc ấy trị hết hẳn bệnh.

Giá tiền là 0$90.

Hai thứ thuốc ấy ở hiệu CHASSAGNE, Phố Paul Bert có bán.

Muốn hỏi điều gì hiệu ấy cũng sẵn lòng chỉ bảo cho.

NHÀ BÁ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người có tuổi, đường khí huyết không lưu-thông được mạnh, hay sinh ra chứng nhức đầu, chóng mặt, đau lưng. Muốn khỏi những chứng ấy thì không gì bằng dùng thuốc :

Gouttes de Virginie

chỉ vài giọt khỏi đi khỏi bệnh.

Giá bán : 1$20 một lọ

Tại nhà thương. — M. Nguyễn-văn-Thức, thư-ký ngạch tòa sứ, tòng sự tại nhà thương Bảo-hộ Hanoi, nay tạm kiêm việc phát lương cho các người tòng sự tại nhà thương Bảo hộ trong khi M. Ng-văn-Thi, thư-ký thượng hạng nằm nhà thương.

Mất trộm. M. Ng-văn Dược 24 tuổi, bán hàng gỗ ở phố hàng Đàn số 53 trình rằng kẻ cắp lấy mất mấy cái chậu sứ và mấy cái khay gỗ giá đáng 55 đồng.

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Việc cướp thuyền ở cửa Nam-triệu. — Về việc mất chiếc thuyền bị cướp ở cửa Nam-triệu đêm 22 décembre vừa rồi mà bản báo đã đăng trong số báo hôm kia, nay lại được thêm tin-tức như sau này :

Nguyên là chiếc thuyền ấy ở mỏ Vang-gianh (Quảng-yên) nhổ neo về Hải-phòng từ hồi 6 giờ chiều hôm 22 décembre. Lái thuyền là Ng-v-Đinh. Trên thuyền có 8 người đàn ông và 9 người đàn bà về Hai-phòng để buôn bán. Người ta nói rằng có lẽ tên lái thuyền biết chuyến thuyền ấy có nhiều khách bạn buôn có tiền, nên thông mưu cùng quân cướp để cướp lấy một mẻ mà chia nhau.

Thuyền đi từ Vang-gianh vẫn không sao, hành-khách chuyện trò rồi dần dần ngả lưng nằm ngủ cả. Khi nửa đêm, tới cửa Nam-triệu, ngay Vân-châu, tối sực có một cái thuyền khác ập đến, ba bốn tên hung thủ, mặt bôi nhọ, tay cầm dao mác nhảy lên, hành khách hoảng hồn nhốm dậy thì bị chúng trói ngay lại, dọa có bao nhiêu tiền phải đưa ra, không thì chúng đâm chết. Chúng vơ-vét cả thảy được tới 125 đồng, rồi sang thuyền đi thẳng. Trong bọn hành-khách có một người đàn bà khi lấy tiền đưa nộp cho quân cướp lại giấu được 3 đồng giao gửi một tên chở thuyền, và một người nữa trong lưng cả thảy có 37 đồng, đưa nộp cho chúng 20 đồng còn 17 đồng giấu được ở dưới ván thuyền. Nhưng sau khi quân cướp đã đi rồi, người đàn bà đòi 3 đồng thì tên chở thuyền không giả, mà cái số tiền của người kia giấu dưới ván thuyền cũng bị quân chở thuyền lấy mất rồi hỏi thì chúng lại dọa rằng có muốn quân cướp nó lại trở lại nữa không. Khi bắt tên chủ thuyền lên cầu tỉnh hỏi, thì ông Cầm lại khám thấy trong yếu quần một tên chở thuyền có cái giấy 5 đồng, hỏi thì tên ấy kêu rằng không biết sao lại có tiền ở đấy.

Cứ xét tình-hình như thế, thì đám cướp này nguyên do làm sao khắc biết. Hiện nay tên chủ thuyền và mấy tên chở thuyền còn đương giam cứu đợi khi truy bắt được các tên cướp kia sẽ nghĩ trị.

Bắt được đứa buôn người. — Tên Xing-a-Xôi là người Khách, phạm tội nhiều lần ăn cắp và thông đồng về việc buôn con gái, thì nay đã bị bắt.

Cái nạn ô-tô. — Chiều thứ ba vừa rồi, một chiếc ô-tô đi đường Lạc-tray về Hải-phòng đụng phải một cái xe sắt, xe đổ, người cu-ly bị trọng-thương, và người đàn-bà ngồi trên xe cũng bị thương nhẹ. Nhiều người trên xe ô-tô cũng bị thương, hiện đều đã đem về nhà thương ta chữa.

HÀ-ĐÔNG

Cái án mạng ghê gớm tại làng Phương-trung. — Cái án mạng ghê gớm này xảy ra từ ngày 15 tháng một tại nhà tên Phạm-Bin người làng Phương trung.

Nguyên ngày hôm ấy vào hồi 3 giờ rưỡi chiều, tên Phạm-Hoạch đi đâu qua cửa nhà tên Bình, thấy tên Bình đứng đó mời vào chơi nhà. Khi vào trong nhà thấy tên Áng và tên Vòng ngồi ở giường rồi. Tên Vòng có hỏi tên Hoạch về việc kiện móc là việc tên ấy kiện nhau với tên Áng. Rồi vì sự nói khích nhau thế nào, tên Áng ôm chặt lấy tên Hoạch vật xuống, tên Hoạch bị ngã nằm trên giường rồi tên Vòng và tên Áng xúm lại giữ, đâm ba nhát vào bụng và ba nhát nữa vào ngực. Tên Hoạch vừa kêu vừa nắm chặt lấy tên Áng, nhưng hai tên đều gỡ ra mà chạy mất. Tên Hoạch máu chảy ra nhiều lắm, ruột lại thòi ra ngoài, chỉ đi được vài bước ra đến thềm rồi ngã lăn ra không đi được nữa, và kêu làng nước. Nghe tiếng hàng xóm chạy đến, thì hai tên hung thủ đã trốn rồi.

Đến hôm sau vợ con tên Hoạch khiêng tên Hoạch đi nhà thương Hà-đông, vì viết thương nặng lắm nên thầy thuốc cho giấy đi Hanoi, nhưng ra được ai hôm thì chết. Việc án mạng này hiện nay tòa còn đương xét.

Người ta nói rằng thế mà không rõ vì cớ gì mấy tên hung-p ạm còn chưa phải bắt mà có người lại dọa vợ tên Hoạch rằng : chồng mày mất mạng. Nghe đâu những người làm thầy cho những tên hung-phạm lại có ý cho là tên Hoạch tự-tử.

Mong rằng quan trên sẽ lấy lẽ công bằng mà tra cho ra cái án mạng này.

Đ. lai cảo.

CHAPA

Cái nạn ô-tô. — Ngày 22 vừa rồi, chiếc xe ô-tô của công-ty vận tải Joseph Lau chở đường Chapa đi Cốc-lếu, đụng phải cái xe của hiệu Phúc-lợi, làm cho xe này bị hư-hỏng nhiều nhưng may không việc gì đến người.

Xét ra thì bởi tên tài-xế xe của hiệu Joseph Lau tên là Ng-v-Kon khi đang đi, lại để cho M. Henné Jean cầm máy, mà Jean thì không phải là người có giấy phép vận máy ô tô, về xe ấy lại cho chạy trước giờ thường lệ là 20 phút. Nên sở cẩm Chapa đã làm biên bản lên tài xế Khoa về tội bỏ xe không cẩm máy và tội cho xe chạy trước giờ thường; còn M. Henné Jean thì về tội không có giấy phép vận máy ô-tô mà dám cầm máy.

NINH-BÌNH

Ô-tô đổ — Hồi 8 giờ sáng ngày 22 décembre một cái ô-tô chở tuần đi từ Nho-quan lên tỉnh, khi đến gần bến đò Gián-khẩu thì cái xe ấy bị đổ nằm ngang ra giữa đường phải mấy người bị thương xoàng. Con đường ấy thường khi đông hành khách đến nỗi phải bám ở cả bên ngoài, như vậy trực cũng là một điều đáng nên ghê sợ cho hành khách lắm vậy.

Bùi-đức-Lệ lai cảo

VIỆC TRUNG-KỲ

THANH HÓA

Hội Trung-Bắc-kỳ nông-công-thương-tương-tế. — Trong tháng décembre này hội Trung-Bắc-kỳ nông-công-thương-tương-tế có làm lễ kỷ ánh-thành nhà hội quán tại chỉ Hon-gay và Thanh-hóa.

Chi hội Hon-gay làm lễ ngày 8 décembre có ông chán-chủ sở than Gautheron chủ tọa, quan chán-sở Quảng-yên và các quí quan đến chứng kiến.

Chi hội Thanh-hóa sẽ làm lễ khánh-thành vào ngày chủ nhật 28 décembre 1924., có quan Chánh-sứ Thanh-hóa là Dupuy đại-nhân chủ tọa. Hội chánh có cử ông chánh hội-trưởng Nguyễn-huy-Hợi, ông phó hội-trưởng Lê-ngọc-Giản, ông tổng thư-ký Ng-Thống và ông Lã-quí-Trạch vào chứng kiến.

Bản hội đã lần lượt dựng dần nhà cộng quán các nơi, cơ sở ngày nay đã nên vững bền, thanh thế càng lan rộng ra rồi vậy.

Nguyễn-huy-Hợi lai cảo

ĐA-LAT

Bao giờ hết cờ bạc ? — Mấy bữa gần đây vì mấy đám bạc mà đến nỗi sinh ra ẩu đả, lại xuýt nữa thì có hỏa tai, bởi tế quan trên sức canh-phòng cẩn mật, nên dân hàng phố ta đã được ngủ yên.

Nhưng nghe chừng vẫn chưa tiệt được hẳn, đâu chính mấy nhà có quyền thế và những nhà môn hạ vẫn ngấm ngầm chia tay nhau mà chứa thổ đổ hồ, tắc rằng những nhà có trách-nhiệm tuần phòng chưa biết đến. Ôi, biết bao giờ cờ bạc hết cái lại cờ bạc.

P. T. lai cảo

NHÀ BÁ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc :

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất : Santalol chất : Salol và chất : Uroformine

Giá 1$80 một hộp

SÁN-NHIÊN-ĐÀI

Đại Hội-đồng thường niên mới rồi có định sửa tiệc rượu kỷ-niệm 1 tội Sán-nhiên-đài ta năm nay.

Vậy đúng 1 giờ chiều ngày chủ nhật 28 Décembre tức là mùng 3 tháng chạp ta, kính mời các quí hội-viên đến nghe hát và 7 giờ tối dự tiệc.

Bản hội kính mời các bác-quyền đúng 1 giờ ngày hôm ấy đến dự tiệc trà và xem ban đồng ấu diễn tích hát cải-lương « MỘT-TRẬN-CƯỜI »

Kính mời

Ban trị-sự.

Tối thứ sáu 26 Décembre 1924

LƯU-HỒNG QUANG-NHỊ

Thương thay Quang-Nhị Mã-Kiều, Dùng sông chìm nỗi giữ điều trung trinh.

Mẹ già con dại phiêu linh.

Phật thương chứng độ oan tình cho ai.

Tối thứ bảy 27 Décembre 1924

GƯƠNG BẠC TÌNH

(Hồi thứ nhất)

Tích này có hai vai tuồng-ty Huế. Vai nhất là quẫng đánh ghen mà tình cảnh lại hay hơn sự tích Chu-mãi-Thần.

Xin mua về sớm

Agents d'Annonces en Europe
POUR LE
« TRUNG-BẮC-TÂN-VĂN »
Sté Mutuelle de Publicité
14, Rue Rougemont, PARIS (IXe)

BÁN ĐỒ VẠN BẢO

Những đồ cầm ở Vạn-bảo thành phố Hanoi, trong vòng tháng giêng tây 1924 mà không chuộc hay là không đổi vé thì sẽ bán đấu giá ngày thứ ba, mồng 6 tháng giêng tây 1925 (*11 tháng chạp ta*) 8 giờ sáng.

Tiền giấy bút mà người mua phải trả, ngoại giá mua, là bốn phân (4°/₀).

Cái sổ những đồ bán rồi thì trong tháng sau khi đã bán, ai muốn đến xem cũng được.

Quan Chủ Vạn-bảo.

2045 MÉTAILLER

NHÀ BÁ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghip.

Mắc bệnh ghip, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh ghip, chỉ có một thứ thuốc, là :

Cachets du Docteur Rascol

0$60 một ống sáu cachets

CÁC ÔNG NÊN ĐẾN NGAY HIỆU !

NAM-THỊNH

6, Rue des Cantonnais, 6

HANOI

Hàng rẻt mới sang — Cai mới rất khéo

Các ông sẽ có quần áo đẹp, tốt, mà giá lại rẻ.

Mau mau kẻo hết hàng tốt.

2026

Rượu hiệu DUBONNET

Rượu bổ và dưỡng lập sức lực lại

Trong gia tộc giờ uống rượu
DUBONNET
thì trước giờ ăn cơm một Khắc đồng hồ

Agents généraux en Indochine : CHARRIÈRE, DUFOURCQ, GARRIGUENC & Cie
PARIS — SAIGON — HAIPHONG — HANOI

Nhất cử lưỡng tiện

Bản-hiệu mới sang một thứ kính sáng mài lơ, đi ngoài đường là kính rợp, ngồi bàn giấy là kính sáng, trông xa, trông gần cũng được tiện, nhất là các ngài làm việc biên chép luôn đỡ hại mắt. thực là một thứ kính vệ-sinh, mà nhất cử lưỡng tiện, đi dầu khỏi phải mang 2, 3 cái kính. Xin mời các ngài chiếu-cố lại mua kẻo hết.

BÁN TẠI HIỆU :

LY-SENG-BAO

42, Phố HÀNG BỒ, HANOI

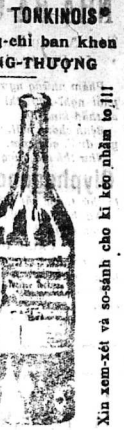
Thuốc lào Hoành-Phát hiệu « Xe hỏa » mỗi gói 5 xu.

Rượu bổ-đào:

TONIQUE TONKINOIS

Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Theo hình tự-nhiên in ra đây, chứ không có máy thứ thuốc về những hình lạ, làm như trẻ-con cho trẻ-con và người có trí khôn thì không ai có thể tin được!

Xin xem-xét và so-sánh cho kĩ kẻo nhầm to lắm!

Ngày mùng 7 tháng năm, niên-hiệu Khải-định thứ ba, tôi Hội-các phụng lời chân phê rằng :

Chiếu nay đại được phòng của MONTÈS qui ông, có chỉ nên một thứ rượu bổ đã từng ngự dùng qua rồi nay, dang nên gia thưởng, trước lục phê thứ gởi cho qui được phòng chế-tạo để bổ thanh-giá.

Khâm thử.

以有此定三
爾奏藥製年
堅著補精五
腎筋根元月
根按經內初
元時益傷七
內服氣亡日
傷用原日
精當顧貪內
神研佳養
主充足
新當集

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả ! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được ! *Giá bán rất rẻ : 2$25 một chai lớn ; từ sáu chai giờ lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò-chơi cho trẻ-con, lại kê những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. **Đã vậy, giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.**

Bào-chế MONTÈS

54, Phố Trèng-tiền, 54

HANOI

Tin nam tiếp theo ở trang thứ tư bổ sáng.

Thứ sữa tốt thượng hạng

Thứ sữa đặc hiệu Conté của nhà lấy sữa có tiếng thứ nhất ở Hòa-Lan, là một thứ sữa những người yếu, trẻ con cùng tất cả mọi người nên thứ sữa đặc có chất nguyên, dùng rất tốt.

Ai có tính khó đến đâu, dùng thứ sữa này cũng phải vừa lòng.

Bán buôn tại :

COMPTOIRS COLONIAUX CHINOIS
Haiphong.

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Phàm những người làm nhiều việc phải nghĩ-ngợi thì thường hay đau về thần-kinh-hệ.
Bệnh chóng mặt, nhức đầu, sổ mũi, yếu đuối, gầy còm.
Như thế mà dùng thứ thuốc :

Glyphogénol Montès

là thứ thuốc rất thần-hiệu.
Đàn-bà trong cái thời-kỳ cho trẻ-con bú mà dùng thuốc này cũng tốt lắm.

CÁCH DÙNG :
Người lớn : 15 giọt buổi sáng và buổi chiều.
Trẻ con : 5 giọt buổi sáng và buổi chiều.

Giá 1$20

Agents Généraux en Europe
L. MAYENCE & Cie
5, Rue Treilhard, PARIS
Cie M. 73 Leadenhall Str. LONDRES

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

Phố Paul Bert, phố Đồng-Khánh và phố Rollandes
HANOI

TELEPHONE N° 126 — Adr. Tel. MAGARÉUNIS

SÔ-CÔ-LA
MARRONS GLACÉS
KẸO
MỨT QUẢ

CÁC THỨ MỨT

Rượu vang thượng hạng — Rượu sâm-banh

BOITE POSTALE N° 40

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh lậu là một bệnh rất khó chữa. Muốn cho tuyệt được nọc, tất phải tiêm thứ thuốc trừ trùng lậu (Vaccins antigonocciques). Song các tỉnh xa vọi ở Hanoi, cũng ti người biết dùng cách tiêm đó.
Nên không muốn dùng tiêm thì có thể dùng vaccins bằng thuốc viên :

Rhéantine Lumière

thuốc hoàn bằng viên.
Cách dùng : 2 viên buổi sáng.
2 viên buổi chiều

Giá : 1$20

HỎI CÁC NGƯỜI MẮC BỆNH TRĨ, nếu các ông đã dùng đủ các món thuốc rồi mà chưa khỏi thì nên mua thứ thuốc hiệu **POMMADE ROYER**, dùng đỡ ngay tập tức mà chóng khỏi lắm.
Ở Paris bổ tại hiệu bào chế DUPUY, 226, B. St Marcel
Ở Hanoi : nhà thuốc LAFON & LACAZE.

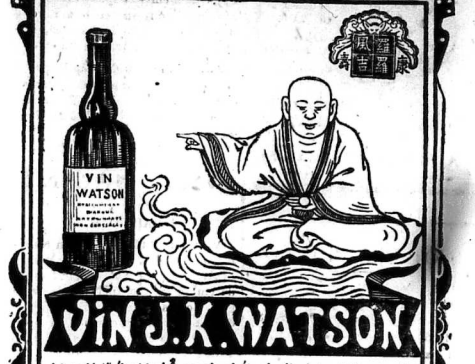
THUỐC DRAGÉES RABUTEAU
(hiệu đầu mai)

Đã năm mươi năm nay nhiều người công nhận nước có chất sắt là một thứ bổ ích cho họ, nên họ bắt chước mà uống nước đánh sắt cho đỡ rồi bỏ ngâm vào bình đựng nước. Như thế thì nước lấy không bổ ích gì cả, vì nếu người ta muốn cho thuốc với sắt mà ngấm vào trong thân thể được thì tất phải chế tạo ra cũng giống như nguyên chất của thứ ấy mới được. Chính người sáng đại danh y là quan Bác sỹ Rabuteau ở Balé, nghĩ đã tìm ra cái lợi của sắt mà chế lẫn với thuốc để ngấm vào thân thể, là thuốc *Dragées Rabuteau* (hiệu đầu mai) thực là công hiệu lắm.

Chỉ dùng vài lọ, đỏ da thắm thịt, sức lực mạnh mẽ, khỏe mạnh lạ thường, trong mình khoan khoái.

Ăn uống đã tiêu và lại khỏe mạnh như thường.

Ở các hàng báo chỉ có đều có bán cả. 2.56

Là một thứ rượu bổ mạnh nhất, vì cái phép chế rượu ấy khảo-cứu đã lâu năm, mà cái cách chế rượu ấy lại rất là tinh-vi cẩn-thận.
Mỗi khi thân-thể cần phải dùng chất bổ thật mạnh, dùng rượu ấy tất là hiệu-nghiệm mà chóng được hiệu-nghiệm.

Bệnh huyết suy, bệnh cân suy, bệnh chịp, bệnh ngã nước, v v
Một cốc li-cơ. Uống hai mươi phút trước hai bữa ăn chính.

HIỆU BÀO-CHẾ CHASSAGNE
59, Phố Paul-Bert. — HANOI
Hỏi mua một lọ con làm mẫu 0$10

TRONG LÚC SẢN DỤC

Đàn bà vì khi sản-dục đau-đớn mệt nhọc mà yếu người đi. Huyết ra mất nhiều, thành ra ít đi và suy đi. Nhưng mà đứa con mới đẻ còn phải nhờ mẹ dưỡng-dục lâu, thì bấy giờ mẹ càng phải bồi-bổ cho tốt huyết, cho nhiều huyết. Muốn bổ huyết cho mạnh người, để có sữa tốt mà nuôi con, thì nên uống thuốc **PILULES-PINK** Thuốc ấy sinh huyết mau lắm, rồi lại làm cho sữa cũng tốt và nhiều. Đứa trẻ đã nhờ công mẹ sinh-thành, lại được bú sữa tốt mà sinh sức lực, đó là cái hạnh-phúc cả đời của nó bắt đầu từ đó.

Thuốc PILULES-PINK này hàng thuốc nào cũng có bán.

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

NGẬM MỘT HƯỞN
VALDA
TRONG MIỆNG
Thì Khỏi đau đớn giọng, Khan cổ, Khỏi nóng lạnh, sổ mũi, và lại Không ho.
Có nghiệt mấy, ho nhiều, mà ngậm được thuốc lấy thì cũng hết liền.
ẤY LÀ
một thứ thuốc thần hiệu lắm
ĐỂ MÀ TRỊ
các chứng bịnh ho lao và tức ngực.
THUỐC HƯỞN VALDA
có bán cùng trong các tiệm thuốc
Có mua thì nhớ coi trên nắp hộp có hiệu chữ
VALDA
MỚI THIỆT PHẢI

TAM-TÍNH-Y-TÔN
Phố hàng Giầu, số 35 — Namdinh.

Bản-hiệu chuyên nghề làm thuốc nội ngoại khoa, chữa luyện cực tinh tế chóa đủ các bịnh mới, bịnh lâu, bịnh nguy hiểm trọng, số sống phác còn chóa cũng được hồi sinh khỏi lại giầu có lấy phải giá người nghèo cũng quá không tiền xin thuốc cũng cho.

Chữa các bịnh như sau này : đau ống mộng tinh, gi tinh, liên tinh, hoạt tinh, loãng tinh không đủ, đau bổ kinh nguyệt không đều, huyết ít, nuyết đen, hư-rí hồi, huyết tích, khí hư, bạch đới kinh thấy ra liên miên, xinh ra trăm chứng đau bụng, đau đớc kinh niên, ho lao, cảm suyễn, bất toại, phù thũng, phong thấp cả chứng, sốt rét, nổi nóng, thổ huyết, khạc huyết, tỉ huyết, tả lị, giá mỗi hộp 1$00, đau mỗi năng mộng giá mỗi chai 0$50.

Lên giang mai

Bản hiệu chữa ra bốn chứng lậu chỉ bốn thứ thuốc lậu đặc, lậu tinh, lậu huyết, chỉ lậu, giang mai ba chứng đông độc hạ nam giang lậu, các bịnh không giống nhau, chứng thời ở trong, chứng thời ở ngoài, vì có ngã mắc bịnh uống thuốc sau mất đi mà người đàn bà lại sinh ra bịnh khí hư, bản-hiệu chế đủ các thứ thuốc chữa các bịnh giang lậu khái vô không hại gì đến đường sinh dục mà người đàn bà không sinh bịnh khí hư được.

Thuốc lậu giá 1$00 một chai.
Thuốc giang 1$50 một chai.
Thuốc bổ 1$00.
Ống thuốc 0$50.
Có bán thuốc chữa thuốc phiện ngã nặc ăn đã lâu năm uống cũng khỏi, mỗi trai giá 1$00, chai con 0$50.

Quí khách ở xa viết thư về kê bịnh bản-hiệu gửi thuốc đến ngay gửi cách lĩnh hóa giao ngân.

TAM-TÍNH-Y-TÔN
Phố hàng Giầu, số 35 — Namdinh.

PHÀM,

Thứ chè tốt thời quanh năm uống lúc nào cũng thơm ngon. Thường lắm hạng chè chỉ vào độ đầu xuân thì uống được, ít lâu thì nhạt nhẽo. Đấy là hạng chè già lá cho nên gìn giữ đến thế nào cũng không tránh khỏi được sự biến động.

NHƯ,

Mua được hạng chè chính hiệu NINH-THÁI thời quanh năm lúc nào cũng ngon thơm. Vậy quí-khách muốn tránh sự biến động ấy xin chực tiếp quả bộ chiếu cố cho bản-hiệu tại Hanoi, Haiphong và Nam-định.

NINH-THÁI HIỆU
số 19, phố hàng Ngang Hanoi
số 113, phố Khách Haiphong
số 78, phố hàng Trống Nam-định
Kính cáo

ŒNO KOLA COCA
RƯỢU BỔ
酷補

J. BLANC *(đệ nhất hạng bảo-chế)*
Ông **L. BLANC** *(người nối-nghiệp)*
HANOI (Bắc-kỳ)
chế ra
Giá bán **2$40** một lít

Một ngày hai lần, trước bữa cơm, thì uống một cốc con
每晚各喫飯各喫沒喊醒欺喫稍

Bán tại : Hiệu Bảo-chế **J. BLANC**
31, phố Tràng-tiền (Rue Paul-Bert) Hanoi
2099

Lở
Bệnh tràng nhạc
Chứng đau xương

CÁC CHỨNG NGỨA NGÁY NHƯ :
Mụn — Nốt-mẫn — Hắc-lào.

Những người nào lở, có bệnh tràng-nhạc, có huyết-quản sưng và có lở ở các huyết-quản ấy có muốn chữa cho khỏi không ??

Nếu muốn chữa khỏi hay là muốn phòng bị những chứng đã kể trên thì cũng chẳng khó gì, chỉ nên biết dùng thuốc ! Nhiều người đã công-nhận thuốc :

Dépuratif Richelet

là có đủ các tính chất hóa-học chữa được các chứng ấy và có thể thay máu rất nhanh. Sự kiến-hiệu rất là chóng và mau vì thuốc ấy chữa ngay ở căn bệnh. Mau thì nhờ thuốc này mà hết căn cùng các chất bẩn thỉu. Những chỗ lở thì hàn lại mà không phá ra nữa.

Thuốc này còn chữa được các bệnh thấp, đau xương, ván ván.....

Bán ở các hàng lục-lợp to.

MUỐN BÁN:

Một chiếc ô-tô hiệu Berliet, 12 mã-lực, bảy tám chỗ ngồi. Còn mới nguyên — Nhiều đồ chữa, lốp ruột mới.

Giá tiền : **1.700 $**

HỎI TẠI :
GARAGE BOBILLOT, 7, Boulevard Bobillot, Hanoi

ĐƯỜNG SANG LÀO

CÔNG-TY PHẠM-VĂN-PHI
Có các đường chạy thơ ở phía bắc Trung-kỳ

TỪ THAKHEK VỀ VINH

Tàu thủy ở Vientiane về tới chủ-nhật thì sáng thứ hai xe ô-tô chở thơ và hành-khách ở Thakhek về xuất Vinh.

TỪ VINH ĐI THAKHEK

Ngày thứ tư đúng 7 giờ sáng chạy lên Napé nghỉ ; sáng thứ năm chạy lên Thakhek vừa kịp tàu thủy lên Vientiane.

Mỗi chủ-nhật chạy có một chuyến, các quý-khách ai muốn đi thì xin đánh giây-thép cho biết trước 24 giờ để bán-ty liệu xếp xe cho đủ.

Hạng tây đi . . . . . 28$00 một chỗ ngồi.
Hạng ta đi . . . . . 14.00 —

Đường đi Huế và Yên-lý đi Nghệ-an hàng ngày nào cũng có xe chạy, xin lấy vé trước một ngày.

Lối đánh giây thép : PHAMVANPHI,
Vinh, Đông hà, Yên ly, Thakhek hay là Napé

VỚI 20 QUAN, QUÝ-KHÁCH CÓ THỂ KIẾM ĐƯỢC

500.000 quan

Muốn được thế, thì mua
Một cái vé PANAMA có rút số

Lần mua phải nộp ngay 20 quan và trong 21 tháng mỗi tháng đóng 20 quan theo như các điều khoản nói trong luật (Như vậy mỗi ngày chỉ để ra mấy xu, có thể làm nên giầu có được.

Nộp tiền lần đầu được ngay cái số vé, chỉ đành mình có quyền sổ-hữu, mà lần rút số nào cũng được cả, như thế đã đồng hết tiền rồi vậy, nên vé của mình trúng số được tính nguyên số 10. Mỗi cái vé PANAMA thế nào cũng trúng một lô, giá tiền lớn từ 500.000 nhỏ đến một 4.000 quan, không có cũng được hoàn lại 400 quan.

Thực là một cách đặt lãi chắc chắn nhất và lợi nhất
Mỗi năm số tiền của lộ có hơn ba triệu quan

CÁC LỘ NHƯ SAU NÀY :

126 lô	500.000 quan	253 lô	5.000 quan
127 lô	250.000 —	1.265 lô	2.000 —
253 lô	100.000 —	12.650 lô	1.000 —
253 lô	10.000 —	1.737.692 lô	400 —

Có vé được dự vào xuất rút số mãi cho đến khi số vé của mình trúng thì thôi

Mỗi lần rút số sẽ nhận được một cái số cào số trúng số, mà không phải giá tiền. Mỗi lô có bao nhiêu tiền, được tính hết. Các số giao cho người mua đúng với các vé thực có, người mua vé lúc nào muốn xem cũng được, đúng như luật công ngày 13 Mars 1906. Bản luật ấy giữ hết một phần chắc-chắn cho người mua vé.

RÚT SỐ MỖI NĂM BỐN LẦN
Ngày 15 FÉVRIER, 15 MAI, 15 AOUT và 15 NOVEMBRE
Muốn dự vào xuất rút số, thì gửi 20 quan đến nhà
BANQUE DE CRÉDIT COLONIAL, Rue Paperé, MARSEILLE (France)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)